

Památková péče a ochrana životního prostředí jsou obory, které se od sebe podstatně odlišují jak předmětem svého zájmu tak jeho rozsahem. Přesto lze nalézt oblasti, které jsou pro oba společné. Smyslem této práce bylo porovnat jejich právní úpravu.

Česká republika je smluvní stranou všech čtyř mezinárodních úmluv, které jsou pro úpravu problematiky vzájemného vztahu památkové péče a ochrany životního prostředí nejpodstatnější.

Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví má nejširší záběr úpravy, neboť byla podepsána na půdě UNESCO, organizace s celosvětovou působností a zabývá se „památkami“ přírodního i kulturního charakteru. Závazky, které z této úmluvy pro Českou republiku plynou, jsou poměrně uspokojivě zahrnuty do platné právní úpravy, zejména PamZ a OchrPřKrZ.

Nejnovější z těchto úmluv je Evropská úmluva o krajině. Předmětem její úpravy a objektem ochrany je krajina Evropy jako celek, všechny typy krajiny bez ohledu na jejich povahu a kvalitu. Jeden z nejdůležitějších závazků z úmluvy vyplývajících – povinnost právně uznat krajinu jako složku prostředí – je součástí naší právní úpravy již od roku 1992 (OchrPřKrZ). Některé další závazky upravuje StavZ, který pokládá ochranu krajiny, jako podstatné složky životního prostředí obyvatel, za jeden z hlavních cílů územního plánování.

Úmluva o ochraně architektonického dědictví v Evropě přinesla formální uznání historických a kulturních hodnot krajiny, když do definice architektonického dědictví zahrнула i místa jako kombinovaná díla člověka a přírody. Ta jsou v naší právní úpravě chráněna PamZ jako krajinné památkové zóny.

Poslední z mezinárodních dokumentů, který jsem do své práce zařadila, je Úmluva o ochraně archeologického dědictví v Evropě. Předmětem ochrany této Úmluvy je archeologické dědictví jako základní prvek pro poznávání minulosti lidstva.

Tématem této diplomové práce je památková péče a ochrana životního prostředí. Vybrala jsem si ho proto, že mi přišlo zajímavé hledat souvislosti mezi právní úpravou těchto na první pohled příliš nesouvisejících oborů.

Cílem této práce je nalézt odpověď na otázku jaký je vztah památkové péče a ochrany životního prostředí v českém právu.

Práci jsem systematicky rozdělila do tří částí, v nichž se postupně zabývám mezinárodní úpravou daného tématu, historickým vývojem památkové péče a platnou právní úpravou vztahující se k této problematice.